



# VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:  
TÓTHFALUSI JÓZSEF,  
ev. ref. lelkész.  
TÁRS SZERKESZTŐ:  
PAÁL GUSZTÁV,  
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:  
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület  
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:  
minden vasárnap.  
ELŐFIZETÉSI ÁR:  
Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor.  
Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

## Gondolatok a konfirmálók előkészítésekor.

### II.

A család utáni vágy megvan minden emberben, ez Isten által belénk oltott ösztön. Már a gyermek családostól játszik: a fiú házat épít, melynek ő az ura; a leány anyai gonddal öltözteti, ápolja bábuját. Meg van ez az ösztön a felnőtt emberben is, a családtalan férfi készséggel vesz részt rokonai, vagy barátai családi örömeiben, foglalkozik a kis gyermekekkel, vesz játékot nekik; a nőnek szintén legfőbb vágya a család, mint a madárnak a fészekrakás. A nő egész lelkével otthon után vágyik, a melyért elhessen és ha magának nincs otthona, szive egész melegével testvére, rokona árván maradt gyermekeit veszi gondjai alá, hogy legyen kikért éljen. Vagy ha rokon és barát nélkül áll e világon, egy állatot, vagy virágait gondozza igaz szeretettel.

A mint így e ténybeli igazságokat végig gondoljuk, kialakul előttünk a család képe. Az a kérdés azonban másfelől, hogy vajjon a mai családi élet megfelel-e mindenben ez eszménynek? . . .

— Hajdan a családi élet hazánkban tiszta volt, a magyar családok életének tisztaságá-



Béla király névtelen jegyzője.

nem érintette sem a renaissance, sem a Pompadourok korának egész Európát megmételtyező feslettsége. A magyar asszony tipussát: a Lorántffy Zsuzsannák, a Zrinyi Ilonák, a Bethlen Katák mutatják. A magyar családok vallásosságban, tiszta erkölcsökben, hazaszeretben nevelték gyermekeiket. A reformáció korában házukba fogadták szegény rokonaik gyermekeit, neveltették, kiházasították őket. A jóigyekezetű szegény fiukat külföldre küldötték tanulmányaik folytatására, kik azután itthon a evangélium prédikátorai, az egyház oszlopai és a nemzeti nevelés lánglelkű bajnokai lettek. E nemes áldozatkészség úgy nyert életet, hogy a magyar családok egyszerűen éltek; az asszonyok maguk szőtték, fontak, sőt még gazdálkodtak is, midőn a zavaros időkben a férfiakat a közügy mezejére hívta a haza. Akkor a férj volt a háznak szellemi vezére, példaadója és a nő, mint igaz hitves, a férjnek a szó valódi értelmében felesége, házának dajkáló gondozója.

Ilyen volt nálunk a család még 30—40 év előtt is. És ma? . . . Erről a nagy számú válóperek, felbontott házasságok, a családi életet dúló viszályok, a vadházasságok számának növekedése, az apadó házasságtörések ijesztő képet nyújtanak.

E sok bajnak pedig közvetlen oka, hogy a családtagokat, az otthon békessége, nemesen egyszerű örömei ma már nem elégitik ki. Szorakozást férfi és nő egyaránt a házon kívül keres. Így azután külön álló érzések, gondolatok, vágyak töltik el a lelkeket, a mi által rendre mindinkább lazul: az összetartás, az egycélra törekvés. A lelkekben nem az egymás szeretete és boldogítása lesz „mindenekben minden“ hanem az önösség és az ebből származó hiúság, a mely előbb-utóbb romlásra, pusztulásra vezet. Az unatkozó és elégedetlen család apa, szorakozást klubban, kávéházban keres; a modern anya egyleteskedik, jourba jár; a modern leány flirtel, divatot üz, de a házban, az otthonért szívesen egyik sem dolgozik. Ez alatt pedig otthon a gyermekek a cselédektől tanulnak életbölcsséget. A felnőtt családtagokkal legtöbbnyire csak az ebédnél érintkeznek a gyermekek. Ilyen szomorú a mai középosztályaink családainak képe, a régi erények mindinkább

apadóban vannak. A középosztályt követi az iparos világ, itt is ragályos a korszellem, terjed az urhatnámság. Népünk földmivelő osztályában pusztít a szocializmus és terjed a mindent felforgatás gondolata. Sok jogot élvezni és kevés kötelességet teljesíteni, ez ma a jelszó.

Igy a modern élet uralkodó sensualismussa és materiálismussa megzavarta népünk hagyományosan ismert józan ítéletét, millióknak, nőknek és férfiaknak a legalsóbb rétegektől fölfelé nem elég ma már a családi élet tiszta öröme. A férfi nem tud lemondani és küzdeni a családért, a nőnek nem ideálja az anyaság érzése. Minden vonalon kezd vezérlő elv lenni: a könnyü, a vidám, az idegbontó, az észrontó gyönyör. Ime valódi képe, a haladás korának nevezett, huszadik század társadalmi életének.

Bár sötét a kép és aggodalomra méltó, de azért még van egy menedéke nemzetünknek. Ha ismét jelszó lesz, mint volt a mohácsi vész után: Vissza a Krisztushoz!

Igen nemzetünk csak a protestantizmus kebelén születhetik újra. Ha a családfők megkeresztelkednek és megmosakodnak a bűnbánat vizében, ha hirdetik ismét, hogy énnékem mint életemben, mint halálomban nyereségem a Krisztus, ha keresik az urnak sátorát és imádják is őszentfelségének szent nevét, lélekben és igazságban. Midőn ez elfelejtett érzéseket Krisztus egyháza ismét beplánltája a szivekben, akkor visszaadja az apákat és anyákat a családnak.

És e mellett figyelemre kell, hogy méltaság mindazok a kiket ez illet, hogy az ifjuság nevelésében, az értelmi mellett, a hitbeli, az érzelmi nevelés kell a vezető szempont legyen. Kívált a nőnevelés kell, hogy gyakorlatiasabb és vallásosabb alapot nyerjen, mert a családok jövője a nőnevelés milyenségétől függ.

A nők adnak irányt sok tekintetben házuknak, övék a gyermeknevelés első és az egész életre kiható gondja. Az anya mélyes szerete és előrelátása kell azért a gyermekek lelkébe beírja: az Isten, az ember és a kötelességek teljesítése szeretetének öntudatát, a mély, tiszta vallásos hangulatot.

Korunk vallás- erkölcsi és családi visszafejlődésnek oka jórészen éppen abban rejlik, hogy mai nőnevelésünk téveteg utokon jár. A nőket

kinevelik a családból, az otthonból. Mindenről tanítják, a mi széles e nagy világon van, csak arra nem, a mit egy jó feleségnek, egy édes anyának tudnia kell. Tanulnak nyelveket, magasabb mennyiségtant, világirodalmat, bölcsészetet; tudnak himezni, hámozni. De nem tanítják meg őket: józanul itélni, háziasnak lenni, kevéssel megelégedni, főzni, varrni, foltozni és nem írják be lelkükbe azt a hazafias, vallásos lelkületet, a mely oly szépen ékesítette anyáinkat kevesebb iskolázottság mellett is, a mi anynyi áldást hozott a hazára, a mely által oly jeles fiak és leányok fejlődtek-e hazának.

A helyes nőnevelés a magyar haza, az anyaszentegyház, az emberiség érdeke. Ha meggondoljuk, lényegében, a féminismus nem egészen alap nélküli idea, a nőnevelés és a nőkérdés elhanyagolásának szülöttje ez. A társadalom köteles a nőket megbecsülni, fontosabb kérdés ez a hazára nézve, mint a közügyek harcai. A nőknek az állam hivatott a megfelelő nevelést megadni, az anyaszentegyház feladata pedig, hogy a nevelés munkájába bevigye az élőhitet, hogy így a nevelés egységes munkája által a magyar nőképzés megfelelő irányt nyerjen. A gondoskodó szeretet még tovább menőleg arra is kikkell terjedjen, hogy a nő anyagi helyzete is úgy biztosítsa, miszerint az általa végzett társadalmi munka figyelembe vétele mellett, jövője éppen mint a férfié esélyeknek, bizonytalanságnak kitéve ne legyen.

Igy ujul meg azután közéletünk Isten segédelmével!

Ilyen gondolatok kell, hogy most foglalkoztassanak minden öntudatos lelket, ifjuságunk konfirmációja alkalmával. És mert hisszük, hogy az evangéliumi egyház szava, nem lesz kiáltó szó a pusztában: bizó reménynyel nézünk a jövő elé. Eljön, elkell jönnie ama jobb kornak ismét, a mikor az ifjuság, a családok szép élet-példáitól megszentelődve, nem csak szájukkal mondják, hanem életükkel is megpéldázzák, hogy: „Krisztus a mi vezérünk, példája szerint élünk“. Akkor felvirul az ifjakban az ősök hite és erős lesz a család, az egyház, a haza pedig ismét üdvre derül.

*Péchy Ápád*  
református lelkész

## Tavaszi ének\*.

CLXXXI Dallama: LXI. zsolt. A Sionnak hegyén.

*Im a tavasz már megérkezett!  
A fák leveleznek,  
Virággal fűszerezett  
Szellők lengedeznek;  
A nap szebben jó fel keleten,  
Az ég is mosolyog,*

*A hegyeken párák lengenek,  
Mezők illatoznak;  
Saját módjuk szerint mindenek  
Istennek áldoznak:  
A madár vidám dalolással  
Áldja a teremtőt,  
A természet megújulással  
Nevén hirdeti őt.*

*Emberek! jertek áldozatra!  
Hát csak mi maradnánk,  
Kik a tavaszi újulatra  
Hálákat ne adnánk?  
A természet értünk újult meg,  
A nap nekünk jó fel;  
Áldozunk azért az Istennek  
Háladicsérettel!*

*Dicsérjük az Istent tettekkel;  
Tett a szép áldozat,  
Ennél kedvesebb tömjénekkel  
Senki sem áldozhat:  
Igy tesz a föld is dicséretet,  
Virággal, gyümölcsessel,  
Oh, ne hagyjuk hát mi szívünket  
Benőni tövissel!*

*Emberek! jertek áldozatra,  
A föld ünnepet ül:  
E szép tavaszi újulatra  
Ég, föld, minden örül;  
Örüljünk mi is az Istenben!  
S ámbár majd elalszunk,  
Bizzék szívünk a szép reményben,  
Hogy lesz más tavaszunk!*

## Isten igéjének ereje.\*\*

„Istené az erő.“ (Zsolt. 62: 12.) Isten nagy erő-tárháza: igéje — a biblia. Ha az ő erejét magunkévá akarjuk tenni, ehhez a könyvhöz kell járulnunk. Mégis oly sokan vannak az egyházban, akik erőért esedez-

\* Mutatvány az új énekes könyvből.

\*\* Mutatvány dr. Torrey R. A. „Isten Igéjének életünkben és munkánkban“ című műből. Fordította Csia Sándor. Kapható Urbán Reinhold vallásos könyvkiadónál Eperjesen.

nek, de amellet az Irást elhanyagolják. Szeretnének erősek lenni, hogy életük gyümölcsöző legyen, s a mellett elfelejtik, hogy Jézus ezt mondja: „Istennek igéje a mag.“ (Luk. 8: 11.) Erőért sovárgunk, hogy a hideg szívet megolvassuk, a dacos akaratot megtörjük s mégis elfelejtjük, hogy Isten így szólt: „Nem olyan-e az én igém, mint a tűz? azt mondja az Úr, és mint a sziklazúzó pöröly. (Jer. 23: 29.) Ha életünkben s tetteinkben erőteljességet akarunk elérni, Isten igéjéből kell táplálkoznunk. Nincs oly étel, mely úgy megerősítene. Ha sohasem szánunk időt a biblia tanulmányozására, sohasem kapunk erőt, épügy nem, mint ahogy testi erőre nem tehetünk szert, ha nem fordítunk erőt tápláló ételek magunkhozvételére.

Lássuk, mit képes tenni Isten igéje:

Mindenekelőtt képes bűneinkről meggyőzni. Csel. 2: 37.-ben olvassuk: „Ezeket pedig hallván, fájdalom nyilalt szivökbe, és mondanak Péternek és a többi apostoloknak: Mit eselekedjünk, atyámiai férfiak? Ha előbbre tekintünk megnézzük, hogy mit hallottak s mi győzte meg őket ily erővel, azt találjuk, hogy Isten igéje. Ha elolvassátok Péter beszédjét, azt fogjátok találni, hogy alig hangzott el bibliásabb prédikáció mint ez. Elejétől kezdve végig Irás volt, csak Irás. Isten igéje volt, bevésve s megelevenítve a Szentlélek által, mely megmozdította a szivüket. Ha az embereket megakarod győzni bűneikről, Isten igéjéhez kell őket vezetned. Nemrég ezt az imádságot hallottam: „Óh Istenem, győzz meg bennünket bűneinkről.“ Nagyon jó ima, de ha lelkedet nem akarod érintkezésbe hozni az eszközzel, melyet Isten bűneidről való meggyőződésedre rendelt, nem győzhetsz meg bűneidről. Ha ezt a meggyőződést másokon is végezni akarod, Isten igéjét kell hozzá használnod. Nem sokkal ezelőtt egy tetszetős külsejű fiatalember jött társalgómba. Így szóltam hozzá: „Keresztyén ön?“ „Nem lelkész ur!“ „Miért nem?“ „Én a keresztyénséget jó dolognak tartom, de különösebben nem akarok érdeklődni iránta.“ „De — mondtam én — tudja, hogy ön bűnös?“ „Óh igen, tudom, hogy az vagyok, de mindenesetre nem nagy mértékben. Altalában nem vagyok rossz ember.“ „Önnek nincs helyes meggyőződése a bűnről. Van valami a kezemben, mit Isten bizonyára eszközül rendelt arra, hogy bűneinkről meggyőzessünk.“ Máté 22: 37—38-nál felnyitottam bibliámat s kértem, hogy olvassa el e helyet. Elolvasta: „Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből; ez az első és legnagyobb parancsolat.“ „Milyen parancsolat?“ kérdém. „Az első és legnagyobb parancsolat“ — válaszolt. „E parancs világításában mi tehát az első és legnagyobb bűn?“ „Ennek a parancsnak a megszegése“ — felelte. „Megtartotta-e ezt?“ Az Úr Lelke bevészte e kérdést lelkébe s ott életre keltette. Nem tartott sokáig, letérdelt s Jézus nevében irgalomért esedett Istenhez.

2. Képes továbbá Isten igéje újjászülni is. I. Pét. 1: 23.-ban ezt olvassuk: „mint akik ujonnan születtek, nem romlandó magból, hanem romolhatatlanból, az Isten igéje által, mely él és megmarad örökre.“ Jak. 1: 18.-ban: „Akaratjából szült minket Isten igéje által, hogy legyünk némi zsengéje az ő teremtményeinek.“ Ha újjá akarsz születni, nagyon egyszerű az út hozzá. Fogadd szivedbe Krisztustól, mint ki megszüntetett és feltámadott, Isten igéjét komoly imádkozás és elmélkedés útján. Kérd Istent, hogy szent Lelke által tegye azt élővé s megtörtént, amit kívántál. Ha azt akarod, hogy valaki más szülessék újjá, add neki Isten igéjét. Az újjászüetés lefolyása a mi részünkről a legegyszerűbb dolog a világon. Isteni oldala a titokteljes, de azzal nekünk semmi dolgunk. A lefolyás egyszerű: Az emberi sziv szántóföld, te és én magvetők vagyunk, Isten igéje a mag, melyet a szántóföldbe vetünk, de Isten teszi azt élővé szent Lelke által s a növekedést adja. (I. Kor. 3: 6.) A sziv hitel magába zárja az ígét s eredmény — az új élet. Az újjászüetés új természetnek, isteni természetnek a kölcsönzése. De hogyan leszünk az isteni természetnek részeseivé? Olvasd el ezzel kapcsolatban II. Pét. 1: 4-et: „Melynek (dicsősége és hathatós ereje) által a legnagyobb és becses ígéretekkel ajándékozott meg minket, hogy azok által (t. i. ez ígéretek által) isteni természet részesei legyetek. Egyéb nem szükséges az isteni természet elnyerésére. Isten igéje az a mag, melyből az isteni természet kinő az ember lelkében.

## Isten igéje.

### Jézus szeretet.

„Az Istennek fia, ki szeretett engem és adta magát értem.“

(Gal. 2, 20.)

Midőn Pál e szavakat írta, úgy látszik, hogy ő akkor úgy érezte, mintha az egész világon ő volna az egyetlen bűnös s Krisztus senki másért nem halt volna meg, hanem csak ő érte. Szive annyira megtelt azzal a csodálatos szeretettel és irgalommal, melyet az Úr irányába, a bűnösök legnagyobbika iránt tanusított, hogy figyelmen kívül hagyott minden egyebet s így kiáltott: „Az Istennek Fia, ki szeretett engem és adta magát értem.“

Gondoltok-e Jézus e megmérhetetlen szeretetére? Vagy tán megelégsztek azzal, ha néha elvétve gondoltok erre? Azután vesztetek-e fel néha ily szép bibliai helyeket, hogy felette gondolkozzatok s megérteni igyekezzetek? Mint az olvadó hó a földbe, úgy kellene az ilyen ígéknek is a ti szivetekbe szivárogni, mindaddig, míg annak édességét nem izlelitek s magatok is elmondhatjátok: „Az Istennek fia, ki szeretett engem és adta magát értem!“

Óh mily drága adomány ez! Gondolkoztatok-e ti a felett, kedves gyermekek, mit adott az Úr Jézus

érettetek, midőn saját magát adta oda? „Testét adta a verőknek, orcáját a szakgatóknak.” (Ezsaiás 50, 5.) Engedte, hogy arcul verjék és pökdössék; eltűrte, hogy fejére töviskoronát tegyenek; kezét, lábát hegyes szögekkel átverjék. Vérét ontá s testét feláldozta, hogy iszonyu kereszthalált szenvedjen; és ezenfelül még lelkét is odaadta, hogy bűneink súlyát viselje. És ti nem szeretnétek a drága Üdvözítőt, a ki benneteket annyira szeretett, hogy saját magát adta érettetek?

„Szeressük őt, mert ő szeretett először minket.” (János 4, 19.) Ha szivem hideg s szeretetem Jézus iránt hűlni kezd, akkor vezessetek engem arra a helyre, a melyet Golgothának neveznek, ha lássam, a mint engemet az Istennek fia szeretett és magát érettem feláldozta.

„Buzdítsd fel Uram lelkemet,  
Hogy dicső Fejedelmemet, —  
Kit, mig a mérték betelt,  
Sok szenvedés felszentelt, —  
Kísérjem a Golgothára  
Hol igazságod oltára.

„Oh vajjon hol vagy az elme,  
Melynek volna oly értelme,  
Hogy gyötrelmidet megfontol-  
[hatná  
S szerelmedet megfoghatná?...”

## Kegyesség útja.

### Szakits magadnak időt.

1. Szakits magadnak időt arra, hogy a szivedtől szeretetteljesen elbucsuzz, ha munkába mégy. Ez megkönnyíti neked a munka terhét és derültté teszi kedélyedet.

2. Szakits időt a reggeli és estéli imádkozásra! Paizsod lesz e nap hevében és küzdelmében. Nyugodtabban alszol, ha az Isten védő szárnyai alatt keresz pihenést.

3. Szakits magadnak időt, hogy ellátogass a vasárnapi istentiszteletre és igyekezz eljutni a vallásos összejövetelekre. Szállj magadba az Isten igéje hallgatása előtt és után. Így erőt merítsz az igéből a hét munkájára.

4. Szakits magadnak időt arra, hogy nyájas légy a környezetedhez és szolgálj azoknak a kik téged fölkeresnek. Igyekezz nekik örömet szerezni, vigasztalásukra és segítségükre tenni!

5. Mindenekelőtt Szakits magadnak arra időt, hogy az Ur Jézust mind közelebről megismerhesd és vele mindig bensőbb összeköttetésbe juss, mert bármely percben eljőhet az idő a mikor belátod hogy az Ur kezét és közelségét nem pótolhatja a világ minden kincse és hatalma sem.

6. Miután egyszer időt kell szakitanod arra, hogy

meghalj, miért ne szakitanál magadnak időt arra is, hogy élj? Élj a jó teljes értelmében: Istenben Istennek és a jó felebarátainak áldására és örömére.

### A megváltó.

Kalkuttából (Ázsia) írja egy misszinorius: „Nem régen egy fiatal, magastermetű bennszülött látogatott el a misszió házba. Mindenféléről beszélgettünk, a vendégem többek között ezeket mondotta: Sok olyan van a mi vallásunkban, a miben a keresztyénséghez hasonlít csak egyet sem találok benne.”

„És mi volna az?”

„Nincs benne Megváltó” — volt a felelet.

## H i r e k.

### Olvasd a Bibliát.

#### Jézus az élet kenyere.

János ev. 6, 26-27.

Jézus szándékosan elkerü e a pusztában a nép hódolatát; éjjel, mikor látta, hogy tanítványai a tengeren veszélyben forogtak, hozzájuk ment a vizen s megszabadította őket. Másnap ismét Kapernaumba találjuk, hol a pusztában cselekedett csodás jelhez fűzött felséges beszédét mondja.

#### Aranymondás:

Monda pedig nekik Jézus: Én vagyok az életnek ama kenyere. János ev. 5, 6, 35.

#### Oktató jegyzetek.

**I. A kenyér.** Jézus lelkünknek kenyere, mert ő igazán táplál minket; ő az élet kenyere; ha ő vele egyesül lelkünk, mint a hogy testi szervezetünk a testi kenyérrel, akkor ennél nagyobb, magaszosabb hatása van; ő támaszt, teremt mi bennünk isteni életet s azt gyarapítja, fenn is tartja. A mint a testi táplálék minden egyes szervnek képességét fokozza, úgy Jézus az, ki lelkünket mindinkább képesíti arra, hogy jobban megérthessük Isten akaratát, több erővel szolgálhasunk neki, több bátorsággal küzdhessünk a bűn ellen. Jézus továbbá azért az élet kenyere, mert származása az Istentől való. Nem csupán a látható világ származottja, mint a manna, hanem örök időktől fogva az volt rendeltetése, hogy az emberek táplálja. S ő a legszükségesebb táplálék; akármilyen mással akarnók lelkünket táplálni, annak ereje a legjobb esetben is idővel elvész; a kinek Jézus a tápláléka, az örökké él.

**II. Kik élhetnek vele?** Azok, kiket az Atya ő hozzá vezet; a ki érzi, hogy Jézus üdvösséget adhat neki, a ki óhajtja, hogy Jézus táplálja az ő lelkét, az örvendezzen, mert ez a vonzalom Istentől ered, ki nem akarja, hogy csak egy lélek is elveszen. De Jézus csak azoknak adja önmagát táplálékul, kik ezért munkálkodnak; ő emberünknek sok kívánságai vannak, melyek nem férnek össze az élet kenyérével; Jézus elvárja, hogy ezeket fékezzük meg s ha ellenkeznek az ő akaratával, akkor irtsuk ki; teljes akaratunkkal ragadjuk meg azt az életet, a mit ő ad. Azok érzik e kenyér éltető hatását,

kik benne hisznek; kik egyedül ő tőle és semmi egyéb segítségtől várják megtartásukat. De ezek tapasztalni fogják, hogy Jézus midőn a legszükségesebb táplálékot adja, egyszersmind megédesíti életünket, örömet, vigaszt, teljes boldogságot ad.

1849-ben Irországban nagy éhínség volt; Norfolk hercege akkor feltalált egy port, melyről azt állította, hogy nem tápszer ugyan, de megszünteti az éhség fájdalmát. Jézus nem irtja ki a boldogság után való vágyat, hanem kielégíti azt.

— **Az ő gyümölcsseiről ismeritek meg őket.**

Egy lelkészt egyszer nyilvános vitatkozásra szólították fel szabadgondolkozók. Ő azt javasolta, ne disputáljanak tovább, hanem hozzanak elő ellenfelei egy tucat embert, akit bűnös szokásaiból az atheizmus tana megtérített s majd ő is előállít ugyanannyit, az evangélium által megtérített embert. Ezt az ajánlatot persze a szabadgondolkozók nem fogadták el, de nem egy ember gondolkodóba esett rajta. Könnyű dolog vallási tanokra esküdni, de ha mindamellet megmaradunk ami hibáinkban, szenvedélyeinkben, önzésünkben, akkor biztosak lehetünk felőle, hogy vallásunk nem helyes. „Én sohsem hallottam a te prédikálásodat, de láttam“ — szolt egy pogány a misszionáriushoz. „Ismerek egy embert, aki azelőtt szomszédainak réme volf, de mióta a te Jézusod vallását elfogadta, egészen megváltozott. Most szelid barátságos, rendes, mindenki tiszteli. Ebből látom, hogy igaz, amit tanítasz“.

— **Tanulmányok.** Ilyen cím alatt igen értékes értékes munkát bocsátott közre dr. Antal Géza pápai ref. teol. tanár, aki már bölcsészeti és hittani irodalmunkat több becses művel gazdagította, Ezek között van pl. egy kiválóan jeles könyve: a Heidelbergi Káté magyarázata 52 egyházi beszédben, melyet hollandusból fordított s részben dolgozott át. A nagytudományu, hirneves szerző egy esztendő teltével Amerikában, főként az ottani ref. egyházi élet és viszonyok tanulmányozása s az egyházban fölmerült ellentétek elsimítása végett. Ennek a tanulmányozásának és munkásságának gyümölcse. „Tanulmányok“ címmel most közreadott munkája. Négy tanulmányt tartalmaz a kötet u. m. 1. A magyar prot. egyház külföldi érintkezései. 2. Az amerikai kálvinizmus. 3. Az amerikai magyarság jövője nemzeti szempontból. 4. Az amerikai magyar ref. egyházak. Mind a négynek egy a célja és iránya, t. i. hogy előmozdítsák az amerikai magyar ref. egyházak ügyével kapcsolatosan keletkezett bonyodalmak közmegnyugvásra szolgáló elintézését. Ad is a tudós szerző erre nézve nagyon megszívlelendő, okos tanácsot. Az egész könyv rendkívül érdekes és tanulságos minden magyar, de különösen kálvinista magyar emberre nézve. Sokat tanulhatunk és okulhatunk belőle. Azért is melegen ajánjuk mindeneknek. Ára 1 kor. 60. fill. Kapható lapunk kiadójánál Hegedüs és Sándor könyvkereskedésében.

Nyomatott Adi Ardád könyvnyomdájában, Maros-Vásárhelyt.

— **Értekezleti közgyűlés.** A görgényi egyházmegye előjárósága, az egyházmegye értekezleti elnöksége és a pókakereszturi reform. egyház presbiterium a folyó évi május 20 án d. e. 9 órakor kezdődő torony felavató ünnepséggel kapcsolatosan értekezleti közgyűlést tart. A templomi ünnepély sorrendje: 1. Gyülekezeti ének. 2. Előima s közének után alkalmi beszéd Simon Gábor abafájai lelkész. 3. Közének. 4. Felavatási ima Csekme Ferencz esperes. 5. Hymnusz. Templomból kijövet az egyházmegyei értekezlet ajándékából való láserkölcsi füzetek kiosztása. Fél tizenkét órakor az egyház elnöksége által kitűzendő helyen értekezleti közgyűlés tartatik, melyen úgy a választmány által kitűzendő tárgyak és napi kérdések, mint az elnökhez előre bejelentett indítványok és vitatételek fognak tárgyalatni.



**grár Takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt**

**FIÓKINTÉZETEK:**

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

**Agrár Takarékpénztár r. t. M. Vásárhelyt**

